

סיון בסקין שמונה אטיודים לגיטרה

1

הו, הַלֹּנְאִי שֶׁ- , הַלֹּנְאִי שִׁדְעֵתִי
לְאַהֵב אוֹתָךְ בְּדַרְכּוֹ
שֶׁל הַשֶּׁבֶט הָאֲרִיסְטוֹקְרָטִי
שֶׁכֶּה יָקָר לִי, שֶׁכֶּה

חֶפְשִׁי עַל סוּסֵי הַפֶּלֶא,
בְּעֵנֹן אֶבֶק צוֹעֵנִי,
בְּעוֹד אֲנִי מְקַפֶּלֶת
תַּחַת עֲנַבֵּל גְּרוּנִי.

זֶה לֹא יִגְמַר בְּקִיאֲנִטִי
בְּחִיק הָאֵהוֹב הַבָּא.
כִּיצַד קָרָה שׁוֹמְנֵתִי
מְנוּרָה צֶהֱבָה

וּמִשֶּׁק בֵּית תְּמוּהָ —
גִּיטָרוֹת וּמַחְבֵּתוֹת?
כְּמוֹתֶם, רְצִיתִי לְנוּעַ.
(כְּמוֹתֶם, רְצָתָה לְפִתוֹת...)

כִּיצַד זֶה קָרָה שְׁדִנְתִּי
אֶת עֲצָמֵי לְאַהֵב אוֹתָךְ כִּךְ?
כֵּן, זֶה יִגְמַר בְּדִנְטָה
מֵעַל שְׁלַחַן הַמְטָבָח.

נותר בי משהו עלוב ונדק
מהמטבח המיתי הרוסי,
מטבח שבו שותים ומנגנים,

ומה אוכלים — השד יודע. דג
מלוח, כמובן, מצרף בסיסי.
בתה צלול טבל מצוף הצנים.

מנין לי? הן לא הייתי שם.
זה זכרון משתל, כמו כל דבר:
פסאודו-איטליה, פסאודו-ספרד

גם הן שטות בדם, כמו בדבשם
המתלהט של שזיפי-עבר,
ומשאירות שבל נוזלי ונרדר,

שאת הלב לשנים מכתר.
ואין לי זכרון ברור יותר.

בקיץ אלפים וארבע היה גל של חם,
פרדה ממה, אהבה אחרת, סיגרה קטנה
בכל שעה פנויה. ארוטיקה של הזרקות
על שובר הגלים הגדול, האפר, הלוהט
ששמו תל אביב, ויניקה של יין ודרמה גבוהה
מחזה העיר.

בְּקִיץ אֲלֵפִים וְחַמַּשׁ גְּלִינוּ אֶת דְּרוֹם טִירוֹל,
אֶת הַשְּׁלֵמוֹת הָאֲלֵפִינִית, אֶת הַצְּלָבִים
בְּרֹאשֵׁי הַפְּסָגוֹת, אֶת הַתְּאֵנִים שֶׁל בּוֹלְצְאָנוּ,
וְאֶהְבְּתִי אוֹתָךְ עוֹד וְעוֹד.

בְּקִיץ אֲלֵפִים וְשֵׁשׁ הֵייתִי פְּצוּעָה,
וְהֵייתָ מְלַחֵמָה בְּצִפּוֹן.
רְפֹאת אוֹתִי יוֹם יוֹם, עַד שֶׁיִּכְלֹתִי הַכֹּל,
הַכֹּל לְמַעַט שְׁנוּי צוּרְתָהּ שֶׁל אֶהְבְּתִי.

בְּקִיץ אֲלֵפִים וְשִׁבְעַת הָיָה הַיָּם הַתִּיכוֹן
לְמַתְנֵה הַגְּדוּלָה, שְׁחִכְתָּה לִי בְּסִבְלָנוֹת.
אֶת הַיָּתֵר תֹּאֲרֵתִי בְּסִפְרֵי הַדְּוִוּחִים
מֵהַדְרוּ. לְעוֹלָם לֹא אֶשְׁכַּח
אֶת מִשְׁחַק הַכְּדוּרְעָף שֶׁלְּךָ בְּכוֹכֵב הַקְּפּוּא.

בְּקִיץ אֲלֵפִים וְשִׁמוּנָה יֵשׁ לָנוּ הַדְּבָרִים הַבָּאִים:
1. יִלְדָה שְׁחִיָּה בְּתוֹךְ בְּטָנִי.
2. צְלִילֵי הַבְּנֵדוּנִיאוֹן הַכֹּל-יִכּוֹל.
3. הַגִּיטָרָה הָאֶהוּבָה שֶׁלְּךָ, גִּיטָרָה שֶׁל סוֹס שְׁבָרָח
וְעֵדִין לֹא שָׁב לְגוֹף שֶׁל סוֹס-פָּרָא בְּעֶרְבָה.
הוּ, כְּמָה אֲנִי אוֹהֶבֶת אוֹתָךְ וְאֶת הַמוֹזִיקָה הַנִּקְרָעֶת שֶׁלְּךָ,
שֶׁעֵדִין אֵינָה יוֹדֵעַת שֶׁהִיא בְּדֶרֶךְ אֶל תוֹךְ
הַגּוֹף הַגָּמִישׁ הַזֶּה שֶׁלֹּא יֵרָאֶה עוֹד אֶכְפֵּר,
אֶלָּא רַק שְׁמֵשׁ, יָרַח, עֶשֶׂב וְרִיזָה, רִיזָה.
וְלֹא, זֶה לֹא סוֹתֵר אֶת הַתְּרַבּוֹת הַגְּבוּהָה,
אֶת אוֹלְמוֹת הַקּוֹנְצֵרְטִים וְכוּ'.
4. הַדְּמָעוֹת הַרְּבוּת שֶׁלִּי, רְבוּת מְדִי.
מָה אַעֲשֶׂה בְּהֵן?

גורת גיטרות מתוקה,
 בת לחיה הדו־ראשית שְׁדָרָה
 ביער תל־אביבי מערב,
 העתקה
 שְׁלָנוּ, בין גיטרה לגיטרה
 את חיה, נהדרת, מעכשו.

איך הצטרפת
 אלינו בקלילות המכנפת
 שֶׁלָךְ, נכנסת לבית המוזר —
 בלי "save a draft",
 בלי מאה טיקים, בלי אמון, עם נפש
 עדין מסתורית, איך לא נזהרת

ולא פחדת? כה קטנה,
 כה אמיצה, כל כך שְׁלָנוּ.
 ביתנו — להט תל־אביבי על קרחון,
 מבלעת משנה.
 אבל את לא הססת, אֲנַחְנוּ לא שאלנו.
 הגעת לבית הנכון.

כמוני — ילדה של חם, כמוני — ילדה של אוגוסט.
 מעליך תמיד — כמו מפּרֶשׁ או שמים — אופוס
 מספר... כמו ברכה שכוחה יפה לתמיד.
 כלומר, מאז שהורדנו מרגלך את צמיד
 בית החולים. ילדה של חם מוזיקלי.
 פלא קטן שמאז ומעולם חכה לי,

עד שבאתי לחלץ אותך מהאֵזן,
פֶּלֶא לֹוֹהֵט וְעֵתִיק כְּמוֹ הַחַי"ת וְהַעִי"ן.
כְּפִי שְׂרוּמֵז יְקִירִי, שְׁמוֹ קְטִילוֹס, גְּאִיוֹס,
כָּל הַדְּבָרִים הַחֲשׂוּבִים מִתְרַחֵשִׁים בְּקִיץ —
גַּם אֶת. אוֹלֵי מִשׁוֹם שְׂאִין בֵּית סֶפֶר.
גְּלִי חֵם כְּאַלֶּה יִפְרָצוּ כָּל סֶכֶר,
לֹא רַק גּוֹף נָשִׁי. בְּגִלְלָה זֶה יִלְדֵתִי
אוֹתְךָ כְּמַעַט בְּלִי כְּאֵב אוֹ זְכָרוֹן טְרָאוּמָטִי,
אֶף עַל פִּי שֶׁקְּבַלְתִּי מְכַשְׁפָּה בְּתוֹר מִיִּלְדֵת,
וְעַכְשָׁו מְקוּמָה בְּפוֹלְקֵלוֹר, וּמְקוּמִי בְּקֶרְדִּיט.

כְּשֶׁתִּגְדְּלִי קֶצֶת, נִקַּח אוֹתְךָ אֶתְנֵנו לְרוּמָא,
לְדָרוֹם טִירוֹל, לְוִיִּלְנָה. נִכִּיר לָךְ אֶת נוֹשֵׂא הַרְמָח,
אֶת הַיָּם הַתִּיכוֹן, אֶת הַנְּבִיאִים בְּקַפְלָה,
וְאֶת דָּג הַזֶּהָב, וְאֶת הָאָרְנִים בְּפֶלַח
הַצְּפוֹנִי שֶׁל הָאָרֶץ, וְאֶת אֱלֹה הַיְכֵן שְׂאֵמָא
שֶׁלְךָ נוֹלְדָה, וְעַם חֲסֵרוֹנָם לֹא הִשְׁלִימָה.
וְעַכְשָׁו — קְבִלִי אֶת בְּאֵךְ (לֵלֵא הַתּוֹסֶפֶת "בִּיבִי"),
קְבִלִי קוּמְדָה (לֵלֵא הָעֵבוֹד שֶׁל בֵּית צְבִי),
קְבִלִי אֶת הַטְּנָגוֹ הַמְּלַכְלֵךְ (נוֹאבוֹ).
דְּעִי שֶׁפֶל זֶה תְּמִיד הַתְּקִים בְּטַבְעֵ.

6

טְרַגֵּדִיָּה שֶׁל עֶרֶב חַג
נִסְעָה אֵלֵינוּ כָּל הַדֶּרֶךְ מִיָּוֶן,
נִסְעָה אֵינְקוּגְנִיטוֹ, עִם תַּג
זֶהוּי שֶׁל יוֹם רִגִיל וְטוֹב — סְרָבֵן

תְּהַפּוּכוֹת, חֶפ"ש בְּצִבָּא
הַזְמַן — אָבֵל, כְּמוֹ רַעֲיָה שֶׁל מִהַגֵּר

שְׁנֵמְצָאָהּ, הִיא הַתִּיצֵבָה
בְּכָל הַתַּחֲנוּת בְּדָאָר, הָאוֹגֵר

אֶת תַּחֲנוּנֵי הָאֲהָבָה
שְׁלֵנוּ, וְשַׁלַּחָה אֲגָרַת עַל בּוֹאָה,
בְּרוּרָה כְּמוֹ עֵצָב שֶׁל חוּדָה,
כְּמוֹנֹלוֹג בְּקוֹמִיקָס בְּבוּעָה.

וְלֹא הִכְנוּ שׁוֹם דָּבָר
מִהָאֲגָרוֹת שְׁלָהּ. וְכִשְׁהִגִּיעָה סוּף-
כָּל-סוּף, הִפְתַּעַנּוּ אִיךָ נִשְׁבֵּר
לֵב סִפְרָדִי אֶחָד נֶצְחִי,
וְשָׁנִים תֵּל-אֲבִיבִים, בְּנֵי-חֵלוֹף.

7

אֶהוּבִי, הַבֵּיטוֹ הַחוּצָה,
מֵעַל גַּגּוֹת תֵּל אֲבִיב,
הֵיכֵן שְׁיֹרְדַת פּוֹנֵקֶצְיָה
שֶׁל דּוֹלָר בְּלִתִּי-יִצִיב.

שֵׁם צוֹמְחִים דְּקָלִים לְלֹא שֶׁרֶשׁ,
שֵׁם תְּלוּיִים לְיִבוּשׁ
Family values שֶׁל ג'וֹרְג'
דְּבָלִיו בּוּשׁ.

תְּמוּנָה בְּפִרְסוּמַת מְשַׁלֶּמֶת
לְתַכְנִית הַלּוֹאוֹת,
תַּחֲרָה עַל מִצְנַפֶּת פְּלִמִית,
סֵל וָרֵד

שֶׁל פֶּה, מְרֻצָּה מְקוֹרְנִפְלֶקֶס,
מְדַבֵּשׁ-פְּרוֹרוֹיִם —
בְּבִטְחוֹן שֶׁל בֶּן קוֹרְסִיקָה —
— American dream

לֹא, הֵם לֹא רָשָׁמוּ בְּטֹאבוֹ
אֶת הַמִּשְׁגַּח "מִשְׁפָּחָה"
(רַק תִּגַּע בּוֹ —
תִּצָּא לַחֵה).

אֲבָל גַּם הַלְחַשׁ הַיִּדִי
יַעַל צִלְחַת כְּבֻדָּה,
חֵם כְּמוֹ חוֹפֵי הָאִיטָלִי
יִמְאָהֶבָה וּמְחַרְרָה,

זֶה שְׂמֵמָנוּ בְּאֵנוּ,
וְאוֹלֵי אֱלֵיוֹ גַּם נָשׁוּב,
נְאִיבֵי כְּמוֹ Easter bunny,
נְכוּן כְּמוֹ מְלוֹת כְּשׁוּף —

כִּי יִדְבְּרוּ בְּגֵן עֵדֶן
דְּגִימֵי-עוֹפּוֹת-בְּתֵנוּר —
"אֵמָא, פִּתְחֵי, כְּאֵן אֲדִיפוּס!" —
גַּם הוּא לֹא אָמוּר

לְחַבֵּשׁ לְבָרוֹ אֶת הַכֶּתֶר
שֶׁל אֶהְבָּה מִשְׁפָּחָתִית.
גַּם לָנוּ מְגִיעַ קֶשֶׁר
שֶׁל צְלוּפָח אוֹ אֶלְתִּית

לְנַחַל רְחוּק שֶׁל בֵּית:
מְלוּחַ — מְתוּק — צְלוּל,

זֶה שְׁמִמְנוּ בְּאֵתִי
וּבוֹ נִגְמַר הַמְסָלוֹל.

8

אַתֶּם הַמְשַׁפְּחָה שְׁלִי:
אַתֶּה (סְפִקוֹת וּמּוֹזִיקָה וְזַעַם),
וְאַתָּה (אֲזֻנִים זְעִירוֹת, הַמְקַשְׁבוֹת לְכָל הַנִּ"ל),
וְגַם אַתָּן (גּוֹף־אֲשׁוּחִית, חֲצֵי תְרִיסָר
שָׁל מִיתָרִים) — כָּלְכֶם הַמְשֹׁךְ
לְאַהֲבָה שְׁלִפְנֵי נוֹלְדָה.
אֲנִי רַק כְּלִי קְבוּל שְׁלָה, מְכַל
אֲשֶׁר אוֹגֵר אוֹתָהּ. בְּצֵל הָאֲרָנִים
הַלִּיטָאִים בְּנִיתִי לִי אֵת רוּמָא,
עִם וְתִיקָן, עִם תְּאֻטְרוֹן וּפּוֹרוּם,
וְהִיא גְדֻלָּה וְהַתְּבַגְּרָה אֵתִי,
כְּדִי לְשַׁכֵּן אֶתְכֶם, לְהִיּוֹת לְבֵית
לְכֶם, שְׂאֻז הִייתֶם עֵתִידִי.

תל אביב, יוני — אוקטובר 2008.